

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 6 Maiu 1885.

Lupta pentru existența noastră națională culturală devine din ce în ce tot mai grea, și asuprirea noastră încep a lua forma concretă a persecuțiilor sistematice.

Se crede că bine este a se urma astfel cu noi, și această credință îndeamnă pre oameni la esces de zel, care în cele din urmă poate provoca isbucnirea focului din inima noastră cea amărită.

Am dis și o repetăm: Fie-care națiune ea și caracterizează și aprețiază importanța Țilelor epocale din viața sa națională, și aceasta până când nu vine istoria imparțială cu verdictul său. În acest sens am primit noi manifestațiunile poporului maghiar la toată ocaziunea, și le-am stimat entuziasmul, cu care se transpuneau în torentul Țilelor, cari i-au răpit cu sine, și au produs atâta neînțelegere în patria noastră.

Am pretins și pretindem ca și noi să fim puși în acasă cumpănă, în cumpăna dreptății. Am pretins și pretindem să se respecte în noi demnitatea națională, să ni se respecte Țilele epocale din viața noastră națională, și aceasta o pretindem dela poporul unguresc, care pe cele mai multe pagini din istoria sa numai conjurațiuni și revoluțiuni va afla.

Ne este prin urmare neexplicabilă nervositatea de care e cuprinsă presa maghiară, de câte ori se apare vre-o Ți neîsemnată din istoria românilor ardeleni, căci ei sunt pricinuitoarii temerei generale. Nu putem pricepe cu capul nostru, pentru ce românilor nu le este permisă manifestațiunea simțimentelor lor la asemenea Țile însemnate. Doară nu se crede, că prin opirea manifestațiunii se va opri totodată și pulsarea inimilor românesci la amintirea Țilelor epocale din viața noastră națională.

În toamna anului trecut se împliniră 100 de ani dela revoluțiunea cea mare a lui Horia și Cloșca. Nu noi suntem vina că pentru nervositatea jurnalisticei cursului Crug noi suntem de vină că după un an altul a urmat până ce anul trecut trebui să se scrie 1884, și că cele din urmă două cifre ne revoacă în memorie 1784.

Asemenea nu este vina noastră că în butul mâinii unora în tot anul computăția civilă are Țiua de 3/15 Maiu.

De aceea dacă românii în toamna anului trecut și-au adus aminte de martirii dela 1784 la aceasta nu ei sunt de vină. Românii nu uită istoria nefalsificată, și dacă nu li se permite manife-

starea simțimentelor lor, ei nu și le smulg pre aceste din inimă, și curate și le păstrează pre alte timpuri mai fericite, când va domni egalitate și aici la noi.

Țiaristica maghiară încă din toamna trecută ne-a făcut sentența. Martirii dela 1784 în ochii istoricilor și a publicistilor maghiari trec de hoți și ucigași.

Ni s'a dis prin urmare: în veci nu permitem să serbătorii amintirea lui Horia și Cloșca, acestia nu ve fac onoare în viața voastră națională.

Tot țiaristica maghiară ni-a mai dis: aveți și voi Țile mari: 3/15 Maiu 1848 serbați cu demnitate această Ți, și noi vom salta împreună cu voi.

A sosit și Țiua de 3/15 Maiu. Cetățenii orașului Blaș s'au pus în mișcare. Era să easă un conduct frumos spre câmpul libertății, acolo să se cânte „Desceapă-te române,” și apoi în ordine fiecare să plece la ale sale.

La 3/15 Maiu mintea românului și revoacă în memoria toate scenele dela 1848 și ea și pune înaintea ochilor venerabilele figuri ale bărbaților nostri naționali.

Pătruns de importanța Țilei, și reverința către cei ce ne-au decretat și pre noi de națiune liberă, românul nu se asceapă ca pe câmpul libertății să afle pandur cu arma la braț.

Este o vătămare aceasta a simțimentelor noastre naționale, și ea mult va contribui ca abisul dintre noi și unguri să devină și mai înfiorătoriu. Este o vătămare a demnității noastre naționale opirea prin gendarmi înarmați a manifestațiunii românilor din Blaș la 3/15 Maiu din anul acesta, și această vătămare va putea satisface poate orgoliul multora, cari mai ales în Ardeal cu forța voescă se introducă mijloace excepționale, binelui comun însă nu i s'a adus prin aceasta nici un serviciu.

Logic serviu ar fi, ca țiaristica ungurescă, care în toamna trecută ne îndemna să serbăm amintirea Țilei de 3/15 Maiu 1848 în fața lucrurilor să vină și să ne îmbărbăteze la aniversarea revoluției din secolul trecut. Cu chipul acesta ne-am învârtit în un „circulus vitiosus,” și noi cei slabi am purta greutatea.

Constatăm starea lucrurilor, și ne urmăm calea.

Provocările nici un bine nu vor aduce statului nostru. Ni se poate pune scăluș în gură când cu pușca gendarmului, când cu juriul din orașe unguresci, ca să nu putem nici vorbi nici scrie.

verȚite și desmerdată de murmurul văilor întinse. O căsuță netedă lângă o bisericuță veche și îngrită de urgia veacului, aședată pe colina unde deal în capătul satului, este locul unde s'a născut el.

Ajuns abia în cea mai fragedă etate a copilăriei, el lucra vesel în grădină, la câmp, în pădure, ori apoi a casă în curte, ori în șură și glumea și cânta cu multă însuflețire cântece lumesci, mai mult însă stichuri bisericesci pe care le învățase dela tatăl seu, un cantor erudit, și respectat de toți locuitorii comunei.

Și astfel rămase inima lui până în urmă. Chiar și acum în etate de aproape 52 de ani, el era un adevărat copil a-l munților ce-l încongioară, sufletul lui era tot-deauna liber și senin, ear privirea lui era limpede, vie și liniștită, el privia fără teamă, fără sfială în lume.

Pătruns de cel mai cald și nobil sentiment lăsat moștenire de Alex. P. Ilarian în zidurile vechi ale gimnasiului din Oșorheiu, V. Roman încă copil în acea etate fericită în care toți copii gusta plăcerea și dulceața jocului, rămase lipit și nedespărțit de carte, diligent și neobosit de lucru.

Și astfel de omenime, căci la milioane de oameni le-a adus folos, le-a vindecat ranele și le-a ușurat inimile. Un om pe toate terenele vieții noastre publice, care a grijit, s'a luptat și a lucrat pentru poporul seu, ear inima lui era tot-deauna caldă, de o iubire sin-

Inima, ea e liberă și vai va fi când ea va începe a rêvni după răsbunare.
Până acum încă mai putem răbda.

Revista politică.

În cealaltă jumătate a monarchiei noastre sunt la ordinea Țilei alegerile pentru senatul imperial. Agitațiunea este prin urmare foarte viuă, și opoziția și dă toată silința să scoată ea majoritatea în viitorul parlament. După cum se scie guvernul lui Taaffe și-a pus de problemă împăcarea naționalităților în Austria. Problema nu este una dintre cele mai ușoare mai ales dacă considerăm ciudata stare de lucruri dela noi, care în toate contrastează cu nisuițele guvernului din Austria.

Interesant este că după o retragere de ani 17 de pe terenul politice militând cancelarul de ordină al imperiului, absolutisticul Bach s'a pus pe cel constituțional și a candidat și el pentru viitorul parlament.

După coloritul cercului seu din Salisburgia Baronul Bach va fi ultramontan, dechiarându-se adevă luptăria al principiilor scrise pe stindardul lui Lienbacher.

Vom vedea ce se va întempla, căci ceva va trebui să se întemple cu pășirea lui Bach în viața publică.

Biserica din România începe a se consolida din ce în ce mai tare, și ea ne face să credem în rezoluția bărbaților de stat în România de a ridica biserica la nivelul ce i se cuvine ei în un stat bineorganizat.

Era deplorabilă soarta bisericeii naționale în România, și se susține că ea deplorabilă este încă și astăzi. Pre noi ne-a atins dureros trista soarte a clerului din România, căci ori și cum noi în cele bisericesci dela frații de preste munți așteptăm averencei delerul teologic, aveste ei și teren mai bogat, și condițiuni mai formabile pentru dezvoltare.

Avem firmă speranță că biserica din România va lua avânt spre înflorire după ce s'a înființat acum și academia teologică, care are a pune temelia unei solide dezvoltări științifice, ținând cont de legăturile cu bisericile ortodocse, legături pe cari noi numai prin biserica din România le mai putem ținea.

Ca semn îmbucurător inserăm la acest loc raportul ministrului de culte, prin care la deschiderea sinodului bisericeii din România anunțăm recu-

ceră și curată și bătea neîncetat pentru binele și fericirea noastră.

Smuls din verva anului 1848 și-a continuat apoi studiile la gimnasiul de stat din Sibiu; și a făcut cursul de pedagogie și teologie în seminariul gr. or. tot de aici, și prin zelul și devotamentul seu a atras atențiunea oamenilor din cercurile nalte și curând după terminarea studiilor, îl vedem chemat de fericitul metropolit Șaguna l'a redacțiunea „Telegrafului Român.”

Retras dela redacțiunea acestui țiar, el a edat și redigeat foaia pedagogică „Amicul scoalei” pe lângă postul de învățătoriu mai târziu apoi de notar ce ocupa în Reșinari. A edat în decurs de 20 de ani călindarul atât de răspândit „Amicul poporului,” a fost un lung șir de ani editorul foaiei literare „Albina Carpaților,” a edat mai multe cărți necesare și folositoare națiunii noastre și astfel și-a început el activitatea sa încă în etate abia trecut de 20 de ani, ear Academia română din București în semn de recunoștință pentru zelul seu dezvoltat pe terenul literar l'a ales de membru corespondent al seu.

Ca membru al comitetului „Asociațiunii transilvane,” secretar al societății de lectură din Sibiu, membru al reprezentanțelor municipale ale comitetului și orașului Sibiu, secretar al reun. femeilor de aici, cassar al comitetului central, mai pe urmă ales de asesor consistorial, prin mintea sa ageră, prin

FOIȚA.

Visarion Roman. *)

Nu arare-ori ni s'a dat ocaziune a ne convinge cât de absurd și schimbăcios, une-ori dulce ear după aceea cât de sêlbatic și resbunător este jocul naturii.

Se desmerdă când a creat ceva bun nobil și valoros, în puțină vreme apoi îl sugrumă, îl apasă, îl nimicesce.

Și noi o simțim, ne doare crâncen dară n'avem ce face, asta e ironia sortii.

La mormântul lui Visarion Roman o vedem, o simțim aceasta cu multă durere și amărăciune.

Cu trei Țile înainte, Luni la 11 Maiu dimineața la 6 oare s'a apropiat oara veciniceii, s'a frânt viața unui om în cea mai frumoasă etate bărbătească

*

Seuca e o comună resfirată în umbrele pădurilor triste și singuratic ale Têrnaviei mici. De giur-impregiu ea e încungearată de frumșile grădinilor înflorite, invălită în farmecul câmpurilor în-

*) Publicăm aceste șiruri venite dela persoană streină. Ele sulevează lucruri, de cari noi până acuma n'am avut cunoștință.
Red.

noascerea independenței ei de patriarhia din Constantinopole.

Eată raportul:

„Prea sfinți părinți!

„Sântul Sinod al bisericii autocefale ortodoxe române are a înregistra de astă dată un fapt de mare însemnătate.

„Sunt fericit a anunța prea sfinților voastre că autocefalia seculară a bisericii ortodoxe române a căpătat binecuvântarea sfinției sale patriarhului ecumenic, și că astfel pozițiunea bisericii române egal îndreptățită cu celelalte biserici ortodoxe autocefale, surorile ei de aceeași credință și aceeași rit, se află bine de finită.

„Acest bun rezultat l-am obținut prin stăruințele guvernului meu, cu concursul luminat și patriotic al prea sfinților mitropoliți și episcopi ai bisericii române și grație înaltelor simțăminte de adevărată frăție creștinească, ce însuflețesc pe sanctitatea sa Ioachim IV și pe sântul seu Sinod.

„Faptul acesta, care întărește și mai mult pozițiunea bisericii în înălțimea și demnitatea ce i se cuvine, trebuie să umple de bucurie inimile noastre a tuturor.”

„Biserica, din a cărei apărare în secolii trecuți români și fac gloria lor, a fost tot-deauna nedeslipită de destinele țerei. Pătruns de acest adevăr istoric și cunoscând credința neștrămutată a poporului în religiunea lui strămoșească, din cea întâi și în tot timpul domniei mele am avut dinaintea ochilor mei un țel constant: mărirea și întărirea bisericii române, pentru ca ea să rămână cea mare instituțiune națională de stat, pe care poporul român să se poată tot-deauna sprigini.

„Nu me îndoiesc că biserica ortodoxă română, stând astfel în pozițiunea ei firească, se va întări și se va desvolta în lăuntru prin strânsa unire a membrilor acestui sânt sinod și prin dragostea creștinească a tuturor servitorilor altarului, a cărora ridicare trebuie să fie o preocupare continuă a sântului sinod și a guvernului meu.

„Țeara întreagă își are ochii țintiți asupra acestei sfinte adunări. Cunosc simțămintele religioase și patriotice de cari este însuflețit sântul sinod și de aceea guvernul meu îl va sprigini în toate măsurile ce va lua în înțelegere cu densus și cari duc la împlinirea scopului ce urmărim cu toții: întărirea și mărirea bisericii și a patriei.”

„Eu declar deschisă sesiunea de primăvară a sântului Sinod al bisericii ortodoxe române.”

„Dat în castelul Peleş, la 1 Maiu 1885.”

Carol.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice,
D. Sturdza.

Nr. 1,403.

După cetirea mesagiului, care a fost primit de prea sfinții membri ai sântului Sinod cu expresiunea celor mai vii mulțumiri, dl ministru a depus actul patriarhal de binecuvântare, precum și corespondența urmată între sanctitatea sa patriarhal ecumenic cu I. P. S. Metropolitul Primat și guvernul regal.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Mult stimat dle Redactor! Sunt 12 ani, de când postul de protopresbiter în tractul Branului

energia sa rară a știut să câștige iubirea, încrederea și simpatiile tuturor, căci el la ori ce ocaziune și în ori ce loc, totdeauna găsea acel cuvânt potrivit și aprindător, care pe lângă vocea sa de și nu sonoră, dar mai mult pătrundătoare și înfrumșețat prin forma sa de expresiune dulce și curată, și ajutorat de o gesticulațiune vie și dibăcie nu-și perdea nici odată efectul.

Grigora lui era mai mult îndreptată asupra viitorului poporului nostru. Anul 1871 ne prezintă o dovadă și mai bogată despre aceasta. În acest an, V. Roman ne-a arătat că a pătruns neajunsul și lipsesle poporului românesc. El pricepe glasul veacului și numai decât i-a inițiativa pentru înființarea unei instituțiuni, care din câte avem până acuma, este cea mai răspândită, mai mare, mai folosită și mai binefăcătoare.

Sub auspiciile celor mai ilustrii fi ai națiunii noastre și anume Il. S. Dnii Antoniu și Dr. Alex. Mocioni, David Br. Urs, Iacob Bologna, Timoteiu Ci pariu, Paul Dunca și Ioan Hannia, institutul de credit și economii „Albina” și începe activitatea sa înființând în toate părțile Ardealului și Banatului reuniuni de credit după creațiunea și principiile lui Schulze. Și pentru ce și-a mărginit „Albina” deocamdată ramii de operațiune numai pe lângă aceste reuniuni? Ea a știut că aceste reuniuni, baste pe o garanție solidară a tuturor participanți-

prin promovarea protopresbiterului Ioan Mețian la rangul de Ep. al Aradului devenise vacant, de atunci și mai până eri alaltăeri am fost dominați în mod provisoric de diferite persoane eclesiastice.

Cât va fi îndurat preoțimea și poporul sub durata provisorului, vor ști mai bine, aceia, cari au avut trebuința de spriginul și ajutorul șefului acestui protopresbiterat. Întregindu-se însă postul de protopresbiter în mod definitiv, tot organismul administrativ al tractului protopresbiterat, a început a da semne de viață, și astfel suntem în plăcuta pozițiune a Ve raporta I. Despre decursul sinodului ppresbiterat sub presidiul noului protopresbiter Traian Mețian și II. Despre conferința preoțească tractuală pentru înființarea reuniunii preoțești: — cu aceea rugare, că să binevoii a publica în prețitul DVoastre Jurnal „Telegraful Român” ce-l redigeți.

Pe ziua de 25 Aprilie st. v. a. c. au fost invitați toți membrii sinodului ppresbiterat a se întruni în sinod, precum și toți preoții din tract la o conferință pentru înființarea reuniunii preoțești, pe la oarele 10 a. m. în opidul Zernești, care este și reședința protopresbiterului, mai toți preoții din tract și membri sinodului ppresbiterat și alți honorațiori se aflau înaintea bisericii catedrale și așteptau în urma invitării, sosirea Rev. dn. protopresbiter Traian Mețian. Sosind protopresbiterul și salutând pre toți cu un „Bine ați Venit? Ințrarăm cu toții în biserică și acolo se celebră părăstasul îndatinat pentru fericirii repausați Metrop. Andreiu, mecenaiți Goszdu și Andronic de cătră protopresbiterat actual însoțit de 4 preoți.

După părăstas și invocarea spiritului sânt, părintele protopresbiter tare emoționat ținu o cuvântare, pe care o am putea numi epochală, și de care în biserica catedrală de mult nu se mai aușise, descriind frumoasa misiune a sinodului și invitând pe membrii, ca cu puteri unite împreună cu densus să lucreze pentru binele și fericirea bisericii noastre, și dechiarând ședința sinodului de deschisă, invită pre membrii a continua ședința în sala cea mare a edificiului de școală, și întrunindu-se cu toții în sală la propunerea presidiului de a se alege un notar ad hoc, s'a ales dl adv. Nicolau Garoiu, și după aceea se puse la ordinea zilei obiectele din programa; și anume:

1. Raportul despre starea protopresbiteratului, carele cu puține observațiuni, se luă spre știință.

2. Revisuirea socotelelor epitropiei protopresbiterale pro 1884., acestea censurându-se de o comisiune din sinul sinodului și aflându-se în bună regulă sinodul le aprobă și exprimă epitropiei mulțămirea sa.

3. Restaurarea comitetului și epitropiei ppresbiterale: spre a se putea verifica membrii sinodului ppresb. pre periodul cel nou de 3 ani, să alege o comisiune, carea scrutinând protocoalele electorali propuse a se verifica toți membrii, afară de membrii mireni din parochia Poiana Mărului, lipsindu-le cu totul protocolul; și cel din Sirnea, contra căruia s'a înaintat și un protest, să propuse a se esmite o comisiune investigătoare. După verificare s'a constatat, că toți membrii sinodului protopresbiterat sunt prezenți afară de unul și aruncând presidiul o privire preste membrii din periodul espirat, află că doi membrii ai aceluiaș anume: bravul învățător din Cristian Zacharia Pop și zelosul proprietar din Șimon

lor, este o instituțiune din cele mai probate, mai sigure mai folositoare și mai rentabile, și chiar pe lângă această garanție solidară fie-care participante era dator a da institutului o altă garanție în realități cu dreptul de întabulare.

Afară de aceste, apoi mai avea operațiuni, încât am putut vedea din statutele acelu institut, cu împrumute cambiale, cu deposite spre fructificare, cu împrumute pe obiecte și negoațe de comisiune.

Un cerculariu din anii când Albina și-a început activitatea sa, și pe care întâmplarea ni l'a pus înaintea ochilor, credem a fi în interesul tuturor reproducându-i în cadrele acestei schițe întreg cuprinsul:

„Prea onorate domnule Protopresbiter! Institutul nostru național de credit și de economii „Albina” din Sibiu cu scrisoarea de datul 24 Aprilie a. c. Nr. 125 de „nou a cercat pre acest consistoriu eparchiale: ca organele noastre bisericesci să atragă atențiunea poporului dreptcredincios eparchiale asupra acestui Institut salutar, — și a influința: ca atât particularii, cât și comunitățile bisericesci să se determine de a-și eloca capitalele de bani la același Institut, carele în asta privință, — după condițiunile statutare, cunoscute din publicațiunile apărute în diare, — ofere mai multe garanții de cât ori-care dintre cassele de păstrare. Drept aceea prea onorat domnia ta esci pofit: a face cunoscut

G. Enescu au repausat, pentru cari sinodul și exprimă condolența sa prinsculară (și dorind cu toții) că Dșeu să-i ierte, și memoria lor să fie în etern păstrată, și după aceea s'a pășit la alegerea comitetului și epitropiei protopresb.

4. Presidiul prezintă sinodului 2 proiecte de regulamente, elaborate de parochul din Codlea Iosif Comănescu, carele și acum, că și la alte ocaziuni a ținut desertatiuni de interes pentru poporul nostru. Ambele proiecte, unul privitor la tinerimea adultă dela 15—20 resp. 24 ani de etate, celalalt, privitor la ordinea creștinilor în biserică și la alte procesiuni rituali, au fost desbătute cu viu interes, și cu unele mici observări în cea-ce privește stilul, au fost aprobate de sinod, cu acel adaus, că comitetul ppresbiterat îndreptând erorile stilistice să-l aștearnă Venerabilului consistoriu spre aprobare, și după aceea după puțință a se dispune și aplicarea lor în parochiile din protopresbiterat.

Desbătându-se toate obiectele din programă pe la oarele 3½ d. p. presidiul dechiera ședința sinodului de închisă, și invita pre toți cei prezenți în casele sale la un prânz comun. — și între urări „Să trăiască” plecarăm cu toții spre reședința protopresbiterală. — Ajungând la reședința toți membrii oaspeți, au fost primiți într'un mod foarte afabil de cătră doamna consoarta a Rev. Sale părintelui protopresbiter, de cătră mama dsale și alte doamne și domnișoare, cu aceea rugare, ca fiesce care domn să ocupe loc la masă în grădină — unde sub umbra pomilor erau toate pregătite.

Erau preste 50 de persoane, toate cuprinse de un apetit de mănăcure, pentru că era aproape 4 oare. La acest prânz, care s'ar putea numi vlădicesc, ca și la alte bancuete se ridicară mai multe toaste.

Primul toast s'a ridicat de cătră Rev. dn. protopresbiter Traian Mețian în sanătatea Escelenției Sale părintelui archiep. și metropolit Miron Romanul, carele s'a finit între frenetici urări. „Să trăiască.” Dl adv. Ios. Pușcariu a toastat pentru fericirea și viața îndelungată a noului protopresbiter și a familiei sale. Parochul Iosif Comănescu pentru Ilustritatea Sa episcopul Aradului Ioan Mețian, ca fostul antecesor al actualului protopresbiter. Toți oaspeții ridicându-se cu mare plăcere și reverință aplaudau strigând „Să trăiască la mulți ani.” După aceea alte multe toaste pentru sinodul, comitetul și epitropia ppresbiterală, pentru preoții și poporul român ect.

Aș putea dice, că bine a decurs sinodul, dar mai viu interes s'a constatat la prânz, căci chiar și ordinea la prânz era mai simetrie ca și când s'ar fi făcut aceea cu intențiune. În fruntea mesei era zelosul protopresbiter Traian Mețian încungiuurat de consilierii sei — asesorii scaunului ppresb. mai toți cu și aspiranți de brâne roșii, după densusii urmau pre o parte preoții, pe de alta mireni. Petrecerea a fost foarte plăcută, mai cu seamă prin bunul umor al dlui adv. Pușcariu, carele agrăi cu mai mulți oaspeți. — Pre la oarele 6 ridicându-se masa, preoțimea s'a întrunit într'o conferință în sala școlii.

După ce în principiu recunosc necesitatea unei reuniuni preoțești și după ce se constituie conferința alegându-și un notar ad hoc pre rev. Sa părintele Ilarie Plotogea, presidiul invită pre președintele comisiunii însărcinate cu elaborarea proiectului de statute a refera despre pașii întreprinși în privința aceasta:

„drept credinciosului popor și spețial comitetelor parochiale, esistența acestui institut recomandând îmbrățișarea și spriginirea lui din partea celor interesați și doritori de a și eloca banii spre fructificarea la menționatul institut național. — Spre orientarea respectivilor deponenți se înseamnă: ca banii se primesc la cassa institutului din Sibiu (strada măcelarilor Nr. 30) spre fructificare cu interese de 6% după sută și se pot trimite prin postă: arătându-se numele, locuința și posta ultimă a deponențului. — Libelul de inlocare se va trimite respectivului fără amânare de cătră institut; eară sumele mai mici până la 50 fl. v. a. se pot depune și pela cassele reuniunilor acestui institut cunoscute așisdirea din diarele naționale.”

Arad în 18 Iuliu 1872.

Pentru Preasânția Sa Domnul Episcop

Andreiu Papp m. p.,
protosincol.

Și astfel „Albina” sub conducerea lui chibzuită și pricepătoare, ajutorat de membri cari compun consiliul de administrațiune și-a estins afacerile, și-a mărit fondurile de rezervă și garanția, principalele elemente ale unei bănci, a arătat în decurs de abia un deceniu și jumătate, rezultatele cele mai strălucite și mulțămitoare, ear revirementul ei în anul ultim de gestiune s'a urcat, pe cum am văduț din rapoartele adunării generale la cifra frumoasă și însemnată de preste 16 milioane.

Președintele comisiunii parochial din Codlea aduce la cunoștință, că Sanția Sa, a elaborat proiectul de statute și ad circuliandum la împărțit celorlalți membrii din comisiune spre opinare, dar din eroare proiectul n'au ajuns pre la toți membrii din comisiune și prin urmare membrii comisiunii încă nu s'au întrunit ca să dasbătă și censureze proiectul; în urma acestor informațiuni, conferința preoțească din nou însărcinează pre membrii comisiunii, ca în timpul cel-mai scurt să studieze, desbătă și censureze proiectul de statute, și cel mult până la finea lunii lui Mai să-l prezenteze Reverendissimului domn protopresbiter actual ca să poată conchema preoțimea tractuală la o adunare constituantă. Primiți asigurățiunile stimei ce ve păstrează.

Un membru al sinodului ppresbiteral.

Varietăți.

* (Mai al.) Inteligența română din Cluș va aranja la 21 Maiu st. n. un mai al în sala din grădina „Stadler“ în favorul casinei române de lectură.

Comitetul s'a constituit în următorul mod:

Președinte Iuliu Coroian, avocat, vicepresed. Constantin Popu filosof, secretariu Iosif Popescu jurist, cassariu Vasile Podoabă capelan, controlor Dr. Aureliu Isac advocat, membrii în comitet: Augustin Cheșanu, jurist, Georgiu Moga medicinist, Iosif Farcasiu medicinist, Leone Scridon jurist, și Octavian Boer, jurist.

Tot odată ni s'a trimis și următoarea invitație:

Invitațiu la Maiul care-l va aranja inteligența română din Cluș în „favorul casinei române de lectură“ la 21 Maiu st. n. 1885. În sala din grădina „Stadler“.

Începutul la 5 oare p. m.

Iuliu Coroian,
președinte.

Cluș, în 8 Maiu 1885.

Prețul intrării: 1 fl. de persoană.

Suprasolvirile se vor cuita cu mulțămărită pre cale țiaristică.

* (Mulțămărită publică.) În numele comitetului parochial al comunei noastre gr. or. Galați, aduc mulțămărită publică dlui capitan pensionat Iacob Botta din Făgăraș, care a dăruit bisericeii parochiei noastre suma de 11 fl. 78 cr. v. a. din caseta sa proprie.

De unde a dat Ddeu să-i înmulțească, ca să mai poată da mână de ajutoriu celor lipsiți.

Galați, 3 Maiu 1885.

Nicolae Aron,
capelan.

* (Alegere de notar comunal.) Vineri în 15 Maiu nou a. c. s'a ales în comuna Băcia — lângă Streiu — comitatul Hunedoarei — de notar cercual dl Dionisie Popoviciu cu 31 voturi contra 5, care s'au împărțit între doi candidați de naționatitate maghiară. Comunele ce compun acest cerc notarial sunt: Băcia, Tâmpa, Folța mare Simeria și Petreni. Felicităm pe alegetori pentru acest rezultat, căci au ales de notar nu numai un om de ai noștri, ci și un tiner destoinic, care va justifica încrederea și acceptările cu cari l'au primit numitele comune de candidat. „Z.“

Dar perderea lui, pentru noi e cu atât mai dureroasă și simțitoare căci numărul capacităților financiare la noi este foarte neînsemnat și starea înapoiată a unei națiuni prin nimica nu se poate înfrunta decât folosind averea și munca sa proprie în interesul seu ca individualitate națională, a ținea concurență pe tărâmul material cu popoarele conlocuitoare, a îngriji să nu fie exploatate de aceste, cu un cuvânt, a-și pregăti oameni, care să le arate calea cătră emanciparea sa economică.

Și aceasta a făcut V. Roman.

Noi avem lipsă de Asociațiuni în tot locul și în toți ramii, căci numai ele pot fi în stare să ne asigure o stare mai bună materială, numai ele ne pot scuti de atâte pericole ce ne amenință.

Începutul la făcut Roman, la îndemnul și spriginul seu s'a înființat deja în mai multe orașe atari Asociațiuni, și nu ne îndoim, că în curând vom avea un vel întins preste toate ținuturile și unghiurile locuite de români, de astfel de instituțiuni pe cât de necesare pe atât de folositoare.

Înainte de a termina acest act, săvârșit din stima și recunoștința ce am avut tot-deauna pentru densusul, ne mărginim numai a aminti, că direcțiunea institutului „Albina“ — având în vedere numeroasa familie a decedatului, rămasă încă în cea mai crudă etate a copilăriei, — n'a putut săvârși un act mai

* (O sərbare îngrozitoare.) Cetim în „Adevărul.“ Pe insula sântului Mauriciu, ce se ține de Anglia, Indienii au celebrat deunăci, sub conducerea supremului brahmin Sinatam-Bu în apropiere de locuința sa o sərbătoare înfiorătoare. Pe șesul numit Terre-Rouge, unde e ridicată și pagoda (templu) se află idolul Siva în mărime naturală, lucrat din lemn lustruit. Statua este bogat costumată. Pe cap poartă o cușmă (căciulă) înaltă cu trei cute, buzele sale roșii se deschid ridând și mustațele sunt răsucite în sus. Ochii par că privesc cu dispreț grosul șarpe ce se încolăcește împrejurul brațului seu stâng. Înaintea acestei pagode arde o grămadă colosală de lemne (rug) de 24 oare. După ce se termină toate ceremoniile introducătoare, se scot afară toate bucățile de lemn încă necarbonisate, iarul ce rămâne se arangiază puțin cu ajutorul sabelor și se respiră, așa că se formează o suprafață de șee metri lungime și 4 metri lățime, acoperită cu un strat de jar înalt de 25 centimetri. Aceste lucrări le fac eroii sərbării, tineri brahmini, cari s'au rugat a li se face onoarea să treacă prin jar până la statua idolului. Acest groasnic covor de foc au să-l treacă cu picioarele goale, pentru ca să ofere lui Siva coșuri de flori, ce tinerii le poartă pe cap. Dacă vreunul din ei cu această ocaziune șovăește și cade, e lăsat se arde, nimărui nu e permis să-i dea ajutor. Mulțimea, care asistă la sərbare îl lasă să arde în liniște, căci șovăirea și căderea se consideră ca o dovadă, că ȕeul Brahma nu i-a ertat păcatele. Cu toate acestea la sərbarea de deunăci nici unul n'a cădut. Unii au trecut pe covorul de foc în pași repezi și se aruncau dincolo de el în basenul cu apă anume făcut pentru acest scop. Alții au pășit încet, ca și când călcau pe o pașiște verde. Ba încă svêrcoleau la fie care paș scântele și bucățile de cărbuni înroșiți în toate părțile. Țineau cu mâinile foarte liniștiți coșurile cu flori pe cap, fără să scoată vre un strigăt de durere. Numai după ce au trecut peste acest jar și și-au pus picioarele în apă au început a striga, a se strimba și a-și încovoia toate membrele de grozava durere, încât și se sfășia inima. Numeroșii Indieni, cari au asistat la sərbare, rămaseră liniștiți și indiferenți; păreau mai mult adănciți în pietate, decât în priveliștea acestor groasnice torturi ale focului. Cei ce sufer se pot bucura, dacă mor imediat după aceasta, căci picioarele sunt atât de arse, încât rare ori se vindecă, și dacă scapă cu viață un astfel de erou, rămâne groasnic schilăvit.

* „Școala Practică“, magazin de lecțiuni și materii pentru instrucțiunea primară, numărul 1 pro Aprilie conține: Invitație de prenumerațiune. — Catechese școlare: I. Despre Ddeu. — Șoarecele. Lecțiune din învățământul intuitiv. — Tractarea bucății de lectură „Șoarecele șiret“ din Noul Abcdar românesc de V. Petri. — Din calculul elementar. Lecțiuni esecutate în chip monografic pe basa figurilor numerale. — Primele lecțiuni de geometrie. — Bibliografie. — Prenumerațiune (cu 3 fl. pe anul întreg) a se adresa la redacțiune în Năsăud (Nassod, Transilvania).

* (Bibliografic.) În speranță că facem un bun serviciu cetitorilor noștri iubitori și spriginitori de literatură, le facem cunoscut că administrațiunea țiarului „Românul“ din Bucuresci îndată ce se va trimite prin mandate postale sau prin timbre prețul opurilor de mai jos, le va trimite la adresa și locul ce i se va însemna de cătră doritori.

uman și generos decât acum, când a dispus ca înmormântarea să se facă pe spesele institutului, ear despre familia defunctului se va îngriji după putință.

Și pentru-ce a luat direcțiunea acest conclud?

Ea a avut în vedere meritele neperitoare a-le defunctului ușorându-le acuma la moartea sa poziția prin cea, că le-a lăsat o operă completă, și a vădut că V. Roman a lucrat, a muncit neîncetat, nimic însă n'a făcut pentru sine, el s'a jertfit pentru noi, pentru națiune.

Și aducându-i noi la acest loc tributul ce-i datorim, nu hesităm a-i șopti durerea lăsată în inimile noastre, mai mult însă în peptul celor:

Șapte inimi crude, cu peptul ardețor
Ce plâng, gem, suspină, înecă chinul lor,
Și Mama voastră dulce, nu curmă al ei plâns!
De când podoaba căsii, și fala ei s'a stins!
Și liniștea și pacea, speranța bucuria,
Și rașemul puternic, povața și mândria
O moarte pre-matură, c'un gest le a înfruntat,
Ș'un mare gol în inimi, la toți ea ne-a lăsat!

C. A. Silvan.

Eată și titlaturile scrierilor de folos și instrucțiune pentru tot cărturarul:

1. „Scrieri din junețe și din esil“, de C. A. Rosetti. 2 volume 10 lei.

2. „Moartea și înmormântarea lui C. A. Rosetti.“ O broșură conținând o dare de seamă generală, ultimele cuvinte ale lui C. A. Rosetti, testamentul seu, descrierea celor trei țile în care corpul a fost espus la domiciliu, telegrame, adrese și scrisori de condolență, înmormântarea, discursurile rostite, discursurile depuse, aprecierile presei române și streine, poesii, etc., 50 bani.

3. „Banchetul oferit lui C. A. Rosetti“ cu ocaziunea aniversării a 25-a a fondării „Românului.“ O broșură, conținând descrierea și discursurile rostite, 50 bani.

4. „O căsătorie strălucită“, de dna Emilia Carlen, cea mai renumită scriitoare suedeză. Acest frumos roman se vinde în folosul unei scoale din Transilvania, cu prețul de 60 bani.

5. „Orfana“ de Henri Conscience (se vinde tot în acel scop) 1 leu 50 bani.

6. „Noua lege electorală“ 50 bani.

7. „Revoluțiunea lui Tudor Vladimirescu“ de Cioranu, 1 leu.

8. „Nuvele“ de Mircea Rosetti, 1 leu și 50 bani.

9. „Stăpâni noștri“ de Mircea Rosetti, un mare volum, 3 lei.

10. „Ulmii“, de Henry Gréville, 1 leu și 50 bani.

11. „Căpița roșie“ de F. M. Notley, 2 volume, 3 lei.

12. „Cayetona Victoria“, de H. Biart, 1 leu.

Loc deschis *)

Sighișoara, 1 Maiu 1885.

Mult onorate Domnule Redactor! Să me pardonăți că-mi iau libertatea a ve incomoda cu aceste șire; căci nu o fac aceasta de voie bună, ori din nesciință, ci o fac din sigurul motiv: căci cu o foaie al cărei program e de a sămăna intrigi și neînțelegeri între frații de o mamă, care scrie și lucră din uritul punct de mănecare al resbunării, și care e condusă de emigrători, cari nefind născuți și crescuți aici, nu pot sci și nu știu nici beneficiile și nici suferințele poporului român; din cari cause apoi în loc de al apăra pre acela în cauzele și drepturile sale, îl incurcă și nimicește cu ceialți conlocuitori din ții în ții mai tare, ba pe mai mulți indiviți îi nefericește; esemplu recent „tinerii Clușeni“, nu că nu voiesc a avea corespondință, dar și a o ceti nu-mi place.

În foaia de ții „Tribuna Nr. 93 apărū o corespondință „De pe Târnava mare“, fără nume, căci celor cu natura sobolului nu le place a eși la lumină, de oare-ce sciind înșiși că nu știu scrie, și și ce scriu e neadevăr cornut, — în care anonimul nu știu din ce motive îmi aduce și neînsemnata mea persoană înainte, din care motiv, și vădend că respectivul tot lucrul cu reuniunile învețătoresci și în special cu înființarea reuniunii generale a învețătorilor din comitatul „Târnavei mari“ îl refereadă fals, îmi permit a reflecta următoarele:

În cât se atinge de reuniunea, și subreuniunile învețătorilor rom. gr. or. din districtul Sighișoarei lucrul stă așa: că subreuniunea din protop. Sighișoara și-a ținut ședințele regulat și președintele ei totdeauna a participat la ședințe; cea din Mediaș încă și-a ținut ședințele și după cum știu eu cu mai mult succes — dovadă fundatiunea învețătorilor rom. din protopresbiteratul Mediașului de 20 fl. v. a. de cele ale Târnavelor nu am cunoscință.

Ce se ține de reuniunea generală a învețătorilor din comitatul „Târnavei mare“ aci trebuie să constatez, că anonimul dacă a fost de fața la constituirea aceleia în anul 1884, atunci ori n'a avut capacitatea, căci specialitatea indeșert și o aroagă că nu o are — de a cuprinde cu mintea decurgerea aceleia; — sau din reutate; ear dacă nu a fost atunci e informat fals, căci lucrul stă așa:

Inspectorul reg. de scoale a invitat (dar nu a ordonat), pe toți învețătorii și pe alți iubitori de cultură din comitat pentru constituirea unei reuniuni generale a comitatului „Târnavă mare.“

La ția defiptă s'a prezentat la ședință, unguri și români; inspectorul de scoale a ținut vorbirea de deschidere și arată scopul reuniunii, desemnând acela cu numele cultură preste tot; pe când vorbea acela a venit caplanul și administrator protopresbiteral Dumitru Moldovan cu trabanții sei plin de duch, — dar nu de cel curat; și după ce a finit inspectorul vorbirea de deschidere, la între-

*) Pentru cele publicate sub rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

bat în limba română cu un ton, ca detunul din senin; — că este limba română primită ca oficioasă? — la ce i-a răspuns inspectorul, că fie-care membru poate vorbi cum voese, aceasta o vor determina-o statutele reuniunii; densusul însă enunțarea nu o poate face întraltă limbă, decât în cea a statului. — După acest răspuns caplanul D. Moldovan rostind câte-va cuvinte greșite în limba maghiară își luă umbrela și se duse până la ușe și de acolo dând libertate vocii primitive strigând haidaii mei după mine! a părăsit ședința cu câți-va învățatori, cari îi urmară; ear pe cei ce rămăseră ședând pre scaunle ocupate cu intențiune de a asculta decurgerea ședinței, îi amenință din antișambra cu umbrela; ceea ce a dat ansă la o mișcare sgomotoasă între cei prezenți presupunând că caplanul D. Moldovan este alterat; și toți se întrebau ce va se însemne aceasta? până ce apoi părintele din Saschiz George Șoneriu le-a deslegat enigma zicând: „ierțați-l Domnilor că nu știe ce face“ și se ne vedem de lucru și așa adunării i s'a cetit formula de statut și aceia după debaterile convenite s'a primit; nu însă sub titlul „reuniune ungurească“ după cum din rătăte, sau mai mult din nescință o numesce anoni-

mul, ci sub titlul „reuniunea generală a învățătorilor din comitatul Târnavei mari“ și în statute fără de a fi propus vre-un român s'a introdus §. 6 și 11 în cari se țice: „notariul de naționalitate română traduce protocoalele în limba română, și la cas de lipsă interpretează rapoartele.“

Decursul adunării din anul acesta încă-l falsifica anonimul, deși a fost de față, căci specialistul I. Bereszky, nu s'a făcut membru.

Elaboratul cetit de Muntean a fost un ce, ca și care anonimul numai dacă va merge la școală unde până acuși n'a fost, va fi în stare a produce așa ceva; și acela a fost aplaudat de învățatori mai de specialitate decât cel cu școală de trei ani într-o vară; elaboratul s'a cetit în limba română ceea ce poate servi spre onoare învățătorilor români, căci a fost reprezentată și respectată în reuniune și limba lor conform statutelor.

Ce se ține de remunerațiune încă minte anonimul, căci Muntean nu a primit în mai multe rânduri premiul de 100 fl. ci numai odată în anul 1882 (și nu pentru propagarea limbei maghiare), și din acela caplanul D. Moldovan a pretins jum-

tate pentru sine, cu toate că densusul mai nainte primise remunerațiune 100 fl. v. a.

Că a primit Muntean 80 fl. ca să meargă la cursul de gimnastică în Budapesta, earăși este minciună, căci densusul nu i-a primit ca să meargă, ci în anul 1883 fiind primit și participând 6 săptămâni la cursul de gimnastică ce s'a ținut în Budapesta i-a primit acolo ca diurne.

Ce se ține de prânzul comun și aci orbecând minte impertinentul, căci eu am ținut toast și am țis că-mi pare rău că sasii nu iau parte, și că între români sunt unii cu peliță pe ochi de nu ved lumina, dară pe capelanul D. Moldovan, nu l-am amintit nici cu un cuvânt, pentru că se știe densusul și și publicul, că sfinția sa în urma faptelor comise... e înaintea mea o persoană atât de neînsemnată, încât la o așa masă mi-ar fi fost și rușine al aminti.

Demetriu Perța.

Loterie.

Sâmbătă în 16 Maiu n. 1885.

Timișoara:	64	1	34	29	15
Viena:	23	27	88	79	56

Nr. 182.

[1013] 3—3

CONCURS.

Pe baza Statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5 și a instrucțiunii votate de sinodul archidieceșan la 13/25 Aprile 1877 Nr. 191 §. 7 prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Deșului.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi totodată și paroch în locul central al tractului în comuna Deș ocupând parochia de clasa a III-a.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiterial sunt:

a) venitele ordinari protopresbiteriali, cari stau din ajutorul de stat și din tacsele ce incurg pentru ședulele de cunună, pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiali și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiteriali.

b) venitele ordinari ale parochiei de clasa III. din Deș.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și binemeritați pe terenul bisericesc și școlar în special aceia, cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vreunul din institutele metropoliei noastre și au susținut cu succes bun examenul rigoros de calificatiune, sau cari după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vr'un institut ortodocs afară de metropolia noastră, dar apoi au depus examenul de calificatiune înaintea comisiei esaminatoare a consistoriului archidieceșan.

Pot înse concurge și fără testimoniu de calificatiune profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte, de introducerea examenelor de calificatiune, dacă în celelalte au calificatiunea prescrisă mai sus.

În mod excepțional mai pot concurge și fără prescrisă calificatiune gimnasiale acei administratori protopresbiteriali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteratului, vor avea dela consistoriul archidieceșan (plenary) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voesc a concurge la acest post au a-și așterne suplicele concursuali la Venerabilul consistoriu archidieceșan în Sibiu, în restimp de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Telegraful Român“ alăturând câte o tabelă de calificatiune, care se conține date esacte și speciali în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurentului; anii etăței (anul, luna și ziua nașterii), studiile pregătitoare, afară de cele teologice

(anul, locul și categoria acelor); examenul de maturitate, doctorat și altele; studiile pregătitoare teologice (anul și locul acelor) și examenul de calificatiune; serviciile de până acum pe terenul bisericesc și școlar, (timpul, locul și categoria acelor) în fine cunoștința limbilor și alte reflexiuni. Datele din aceasta tabelă sunt a se întări cu documente, cari se se accludă în original, precum: carte de botez, testimonii scolastice și de maturitate testimonii teologice și de calificatiune, atestate de servii bisericești și eventualmente toate altfel de recomandări.

Dat Ciceu-Giurgești, 27 Martie 1885.

Comitetul protopresbiterial al tractului Deșului.

Președinte: Constantin Bodea, adm. ppresbiterial.
Notariu: Ioan Buzura,

Nr. 133.

[1014] 3—3

CONCURS.

Pe baza Statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5 și a instrucțiunii votate de sinodul archidieceșan la 13/25 Aprile 1877 Nr. 191 §. 7 și în urma rezoluțiunii consistoriale dte 3 Decembre 1885 Nr. 5490. Plen. prin aceasta se publică concurs nou pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Cohalmului.

Fiitorul protopresbiter își va avea reședința în Cohalm, ca în centrul protopresbiteratului, și ca atare va fi totodată și paroch în Cohalm, după-ce va deveni vacantă parochia, ce ați e ocupată.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiterial sunt:

a) venitele ordinari protopresbiteriali, cari stau din ajutorul de stat și din tacsele ce incurg pentru ședulele de cunună, pentru vizitarea comunelor tractuali, pentru procesele divorțiali și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiteriali.

b) venitele ordinari ale parochiei de clasa III-a din Cohalm.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și binemeritați pe terenul bisericesc și școlar în special aceia cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vreunul din institutele metropoliei noastre și au susținut cu succes bun examenul rigoros de calificatiune, sau cari după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vreun institut ortodocs afară de metropolia noastră, dar apoi au depus examenul de calificatiune înaintea comisiei esaminatoare a consistoriului archidieceșan.

Pot înse concurge și fără testimoniu de calificatiune profesorii de te-

ologie și preoții chirotoniți înainte de introducerea examenului de calificatiune, dacă în celelalte au calificatiunea prescrisă mai sus. În mod excepțional mai pot concurge și fără prescrisă calificatiune gimnasiale acei administratori protopresbiteriali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețea manifestată în administrarea ppresbiteratului, vor avea dela consistoriul archidieceșan (plenary) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voesc a concurge la acest post au a-și așterne suplicele concursuali la Venerabilul Consistoriu archidieceșan în Sibiu, în restimp de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Telegraful Român“ alăturând câte o tabelă de calificatiune care se conține date esacte și speciali în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurentului; anii etăței (anul,

luna, și ziua nașterii) studiile pregătitoare, afară de cele a teologiei (anul, locul și categoria acelor); examenul de maturitate, doctorat și altele; studiile pregătitoare teologice (anul și locul acelor) și examenul de calificatiune; serviciile de până acum pe terenul bisericesc și școlar (timpul, locul și categoria acelor) în fine cunoștința limbilor și alte reflexiuni. Datele din această tabelă sunt de a se întări cu documente cari se se accludă în original, precum: carte de botez, testimonii scolastice și de maturitate, testimonii teologice și de calificatiune, atestate de servii bisericești și eventualmente toate altfel de recomandări.

Cohalm în 22 Februarie, 1885.

Comitetul protopresbiterial al tractului Cohalm

Președinte: Nicolau D. Mircea, adm. protopres.
Notariu: Ioan Bercan, cap. prot.

Nr. 341.

[1010] 3—3

EDICT.

Ioachim Drăgan gr. or. din Nețuș, carele cu necredință de 8 ani a părăsit pe legiuita lui soție Ana Bogdan gr. or. dela Șulumberg, fără a se ști locul ubicațiunii lui și că de mai trăiește, se citează prin aceasta, ca în termen de 3 luni dela datul de față, să se prezenteze înaintea subscrisului căci la din contră cererea de divorțiu a soției lui, se va pertracta și decide și în absența lui.

Nocrichiu în 23 Aprilie 1885.
Oficiul ppresbiterial gr.-or. al Agnitei.

G. Maier,
adm.

Concurs de licitațiune.

În 26 Maiu (7 Iunie) a. e., se va ținea în comuna Gurariului, comitatul Sibiului, licitațiune minuentă verbal și cu oferte pentru clădirea unei biserici gr.-or. în suma de circa 26,000 fl. v. a.

Ofertele sunt a se adresa la oficiul parochial gr. or. din susnumita comună, unde se află spre vedere planurile, preliminarul și condițiunile de clădire.

[1016] 1—3
Gurariului, 3/15 Maiu 1885.

Comitetul parochial gr. or.

Ioachim Muntean,
paroch și președ. comit. parochial.

Materie pentru haine

din lână trainică pentru un bărbat de statură mijlocie.

3.10 metre	4 fl. 96 cr.	din lână bună de oaie;
un	8 „ — „	din lână mai bună de oaie;
	10 „ — „	din lână fină de oaie;
rënd de haine	12 „ 40 „	din lână de tot fină de oaie.

Plaiduri de călătorie dărabul fl. 4. 5. 8 până la 12. Haine foarte fine pantaloni, paltoane de purtat și pentru ploaie, din stofe diferite. Tüffl, Lode, Commis, Cammgarn, Cheviots, Tricots, cârpe pentru dame, Peruvians, Dosking se află la

intemeiat

Joh. Stikarofsky,

deposit de fabrică în Brünn.

Modele franco. Pentru croitori cărțile de modele nefrancate. Trimiteri cu rambursă preste 10 fl. gratuit.

Am un deposit de stofă în valoare permanentă preste fl. 150,000. Este lucru natural că rămân bucăți de câte 1 până la 5 metri ca rest din vinderea lor, de aceea asemenea rămășițe trebuie să le vënd în preț de tot moderat. Fie-care om cu mintea întreagă va vedea, că asemenea rămășițe nu se pot trimite ca modele, căci fiind a se trimite aceste în sute de locuri, rămășițele n'ar ajunge, este deci înșelătoriă a țice, că firmele cu stofe trimit modele din resturi, căci modelele sunt din stofe, ear nu din rămășițe. De aci se poate explica pentru ce se fac asemenea scornituri.

Rămășițele cari nu convin se reprimesc în schimb sau se rescumpără cu bani.

Correspondențe se primesc în limbile: germană, ungurească, bohemă, polonă, italiană și francesă.

[998] 11—24